

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Queritur de Baianis balneis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Quaecunq; & didicit uerba disertus amans.
 At nymphe uarios immutans ore colores,
 Paulatim uictas iam dabat ipsa manus,
 Illius & fixis haerens pendeat ocellis.
 Vritur, & taciti signa furoris erant.
 Et conata loqui, singultim pauca loquuta est,
 Deq; uerecundo fugerat ore color.
 Ac furtim laxis foribus progressa parabat
 Currere in amplexus care Bophille tuos.
 Cum mater saeuis cumulans obiurgata dictis
 A specula natam iussit abire suam.
 Sic quos iunxit amor, tristis custodia soluit.
 O' nullo uacuum tempore quisquis amat.

QUERITVR DE Baianis balneis.

a Nua Baianis redeunt spectacula lymphis,
 Et medicatis aperit terra salubris aquas.
 Littoraq; arrident teneris spectanda puellis,
 Et suus est illis undiq; mixtus amans,
 Littora non unquam nostras solantia curas
 Sed semper saeuis addita causa malis.
 Quid iuuat ingratos membris depellere morbos
 Si curas animo tristitiamq; datis?
 Hinc ego cum uestro quaesissimè à fonte salutem,
 Vulnera non ipsi perpetienda tuli.
 At uos o' toto dispersi littore nautae
 Nunquid & hac uecta est nostra puella rate?
 Quos tenuit fontes? aut quas petit improba thermas?
 Quos'ue habuit comites? quem'ue secuta duces?
 Infelix auibus locus hic, undaq; nocentes.

AMORVM

Me miserum uolucris non nocet ipse deo.
 Atq; utinam hæc nunquam tetigisset littora uictor
 Alcides oris missus ab Hesperijs.
 Viderat ille gregis præda ex Balearide pompam,
 Vnde & Pompeius nomina uicus habet.
 Ecce furit totis infecta per agmina castris,
 Perq; omnes sæuit mors inopina uias.
 Ipsa suis spargit manibus pestemq; luemq;
 Exatratq; animum cruda nouerca suum,
 Nil medicæ profunt artes, cantataq; uerba,
 Aut è Marrubijs herba reuulsa iugis.
 Procumbit, supplexq; Iouem Tirynthius heros
 Orat, & intonso de grege mactat oues.
 Exquiri q; deum pacem, Nymphasq; precatur.
 Quasq; uirens Gaurus, quas & Auernus habet.
 Audiþ hic genitor natum, audiuere sorores,
 Quæq; salutiferas fundit Araxis aquas.
 Nam passim toto manarunt littore lymphæ,
 Erupitq; canis fontibus auxilium.
 Sulphureæq; micant undæ, scattuitq; sub antris
 Fumidus & medicas extulit humor opes.
 Nec mora, iussus aquis lauit se exercitus illis.
 Tristis & ex omni corpore pestis abit.
 Forte Amor in Nymphen Læborida tela parabat
 In quam Vltimum fixerat ante deum.
 Aenariæq; procul secreta in rupe sedebat,
 Dum cauet insidijs callidus arte locum.
 Audiþ hic dum læta Ioui canit æquore toto
 Miles, & Herculeis uocibus aura fauet.
 Aura fauet, gratasq; dei perducit ad aures,

Quantum opis his illis uis & inesset aquis.
 Spem capit admonitus lucis, caræq; salutis.
 Captaq; restitui lumina posse sibi.
 Nanq; olim pharetra nimum pueriliter usus
 Torsit in armiferam spicula acuta deam.
 At pallas pueri telum auersata retexit
 Aegida, uipereas explicuitq; comas.
 Hinc puero riguere oculi, uisq; ipsa uidendi
 Tabuit, atq; hebeti lumine ab inde ferit.
 Consilio ueneris tamen, atq; ex arte Cupido
 Ipse uicem & fratris munera frater obit:
 Arcum stringit Amor, moderatur tela Cupido.
 Laxandiq; arcus signa dat ipsa Venus.
 At cæcos iocus, incessus, inceptaq; cæca
 Dirigit, et fraudes illecebrasq; parat.
 Ac subito auratæ fulsere per aera pennæ,
 Et uolucer celsa mouit ab arce deus.
 Huc postquam uentum est, medicas & constitit undis,
 Et tepido letus margine sedit aquæ.
 Mox arcum, ardenterisq; faces uolucrisq; sagittas
 Deposuit, misero cognita tela mihi.
 Incubuitq; genu duplici, tum flumina palmis
 Haurit, & infuso lumina rore lauat.
 Terq; quaterq; oculis animum suffundit, at illi
 Luxit, & auxilium Tullia lymphæ dedit.
 Hinc nunc tam certo meditatur spicula iactu
 Acrior, & multo quàm fuit ante ferit.
 Nec tantum uolucris præfigit pectora telo,
 Sæua sed ex oculis uulnera multa parat.
 His ille insidias fallax, his retia tendit,

AMORVM

His capit, & captos sub ditione premi.
 His ego, me miserum, tristi seruire puellæ
 Cogor, & æternum uincula dura pati.
 Atq; utinam primis mater me fleffet ab annis,
 Et rapta e cunis funera nostra forent,
 Non ego tam multos sentirem in amore dolores,
 Seruitium & quærerer regna superba diu.
 Nec turpis de me permultas fabula gentes
 Iffet, & ingenij fama sinistra mei.
 Ah pudeat uatem, pudeat pia sacra colentem
 Nequitiam, & Veneris turpia castra sequi.
 Cingite uictrices Laurus. mihi gloria parta est.
 Cessit amor, uacuo est pectore pulsa Venus.
 Effracti cecidere arcus, ruptæq; catenæ,
 Liberaq; erepto sunt mea colla iugo.

DE INFELICITATE GENE
RIS HOMINVM.

Non ulla terris habitat aut pax, aut quies.
 Inferna diræ, & luctus occupant loca.
 Exercet in mortalibus regnum metus.
 Regnat libido fraudis & scelerum caput.
 Quæ prima fulget homini infelix dies,
 Comitem profundo ducit ex erebo simul
 Dolorem & ægritudinem, o' sortem asperam,
 O' dura fata, & semper in peius malum.
 Nemo beatus. Ille diuitijs fluens,
 Inops habendo. hunc sceptrâ terris præferunt,
 Ipse est sui impos, & quibus præest, timet.
 His ficta uirtus limes ad summum est bonum,